

Tarhaikäisten akatemia KPV:n jalkapallokoulu

– **Kyllähän joku on** joskus ollut minunkin kanssa, kun jalkapallokipinäni syttyi. Haluan olla viemässä lapsia eteenpäin ja kyllä tästä harrastuksesta paljon saa itsekkin”. Näin tunnustaa kymmenvuotista kokemustaan KPV:n juniorivalmennuksesta Seppo Peuraharju, jonka lukuisat tarhaikäiset ovat viime vuosina oppineet tuntemaan ensimmäisenä valmentajanaan, vastaanottajana Kuningas Jalkapallon pariin.

Seppo on niitä jalkapalloseuran suuria ”lottovoittoja”, jotka oman pelaajauransa jälkeen ovat jakamassa oppia tuleville ”Kippareille” ja ”Hameille”. Hänen suurarvoista työtä vankistaa se, että jalkapallokoulun lisäksi hän valmentaa myös -99 syntyneiden ryhmää, kun vielä ei ole ryhmään onnistuttu löytämään vastuullista valmentajaa.

KPV:n jalkapallokoulu on sunnuntaisin koolla oikeastaan ympäri vuoden. Vain joulukuussa keskitytään muihin asioihin. Touko- kesäkuu on taitekohta, jolloin vuoden harjoittelusta muodostetaan uusi vuosiluokka jatkamaan pelaamista. Samalla käynnistyy myös uusi jalkapallokoulu aloittelijoille viikon mittaisella tutustumisella ja nyt se ajoittuu viikolle 23. Ainoa maksu vuoden toiminnasta on 20 euron sisäänpääsymaksu jalkapallokouluun kesäkuussa, kuten tässä lehdessä toisaalla oleva ilmoitus kertoo. Varusteet eli verkkarit ja harjoitteluun sopivat jalkineet jokainen hankki ja kustantaa itse. Pallot ovat seuran toimesta.

– **Vuoden kestäväälle** jalkapallokoulun aloitusjaksolle kertyy

Seppo Peuraharju seurasi KPV:n 95-syntyneiden poikien kanssa Ykkösen sarja-avausta.

yleensä runsaasti nimiä, mutta noin 30 on se keskimääräinen vahvuus, joka jaksaa olla säännöllisesti mukana ja jatkaa eteenpäin, kuten nyt esimerkiksi vuonna 2001 syntyneet.

– **Ohjelmamme** sunnuntaisin kokoontuvassa koulussa on hyvin leikinomaista koko tunnin harjoitusjakson ajan. Alkulämmityksenä on jokin leikki, tippa tai vastaava. Sitten ollaan pallon kanssa kehittämässä ketteryyttä erilaisin koordinaatioharjoittein ja kolmantena vaiheena

on pelaaminen. Tunti on aivan riittävä jakso ja joillekin se on liian pitkä. Huilit mehuilla ja eväillä sallitaan, kertoo Seppo.

Jalkapallokouluun tullaan yleensä ennen kouluikää. Nyt mukana olevista 2001 syntyneistä muutamat ovat olleet jo kolme vuotta mukana ja tänä talvena nuorimmat ovat 2004 syntyneitä, poikia ja tyttöjä. Toisena ohjaajana Sepon kanssa on ollut Toni Räisälä, mutta lisää tarvittaisiin. Erityisesti toivoisimme entisiä pelaajia rohkeasti liitty-

mään mukaan samalla kun ovat lapsiaan tuomassa harjoituksiin. Tämä varmasti innostaisi lapsiakin aivan toisin osallistumaan. Yhteistyössä, kimpassa toimien ja enempi arvostusta antaen, osoittaa Seppo toiveitaan myös seuran johdon suuntaan. Junioripäällikkö Jouko ”Toro” Vierimaa saa kiitosta erityisesti siitä, että harjoitusvuorojen jaossa ensimmäisenä nostetaan aika jalkapallokoululle. Harvassa seurassa näin pienillä on mahdollisuus harjoitella tällaisessa hallissa.

Mikä sitten on Sepon ”salainen ase” työssä onnistumiselle ja kuinka tärkeänä koet työsi seuran kannalta?

– Ohjaajan pitää osata heittäytyä lasten tasolle ja nauttia yhdessä olosta. Tämä on aivan kynnyskysymys seuran elämälle. Jos ei jalkapallokoulua ole, jäävät ryhmät iän karttuessa liian pieniksi. Hyvä määrä on tuo 30, kun jalkapallokoulusta siirrytään ekaluokalle, sanoo Seppo Peuraharjun varmana, oikeutettuna kokemuksen tuomina mielipiteinään.

Pappakerho merihenkisenä

Pappakerho lienee nimityksenä oikeampi sille KPV:n entisten pelaajien porukalle, joka on jo usean vuoden ajan koostunut kerran pari vuodessa ”parantamaan maailmaa”, muistelemaan menneitä ja tapaamisissa on tutustuttu samalla kotikaupungin monipuoliseen yrityselämään. Kyseessä on runsaan 20 miehen ryhmä, jonka jäsenet pukivat yllään edustusjoukkueen pelipaidan vuosijaksolla 1945–1960. Tuota kokoontumisen perinnettä jatkettiin jälleen huhtikuun alussa ja tutustumiskohteena oli Finn-Marinin venetehtas Lahdenperällä Yksipihlajassa.

On ehkä oikeampaa puhua todella venetehtaasta ja varsinkin sen jälkeen, kun isännän ominaisuudessa Janne Vähätiitto kertoi Finn-Marinin kehityksestä. Vuonna 1990 Osmo Roukalan ja Jarmo Kinnusen perustama Finn-Marin LTD on kokenut todella rajun kasvun vasta parinkymmenen toimintavuotensa aikana. Kokkolassa

Janne Vähätiitto perehdytti Pappakerhon Finn-Marinin tuotantoon.

toimitaan nykyisin kahdessa yksikössä ja lisäksi Kalajoella on oma yksikkönsä. Konsernin liikevaihto oli viime vuonna 130 miljoonaa euroa. Sopimusvalmistajia on Perhossa, Vetelissä ja Iittalassa. Tuotannossa on 16

Pappakerholaiset ja venetehtaan upea yksilö takana, vas. Eero Vantunen, Erkki Myllykangas, Tenho Heikkilä, Seppo Paavolainen, Kalle Hongell, Kaj Paajanen, Hannu Salmela, Mikko Sulkala, Eino Rokala, Kalevi Tiainen, Asko Sallamaa, Olli Hongell, Ahti Salo, Matti Järvi ja Veikko Salo.

eri venemallia, jotka tunnetaan tyyppimerkeistä Finnmaster ja Grandeza. Veneiden pituudet vaihtelevat viisimetrisestä pulpattiveneestä yhdeksänmetriseen matkaveneeseen. Veneistä pääosa, noin 70 pro-

senttia, menee vientiin useisiin Euroopan maihin.

Pappakerhon kokoonkutsuja Eero Vantunen ja Matti Järvi kertoivat vierailukutsun saaneen porukalta innostuneen vastaan-

oton ja palaute oli tälläkin kerralla varsin positiivinen. Merikaupungissa kun ollaan ja meri on varsin tuttu elementti monelle mukana olleelle, niin kysymyksiäkin irtosi runsaasti Janne Vähätiitolle vastattavaksi.

Näillä vierailuilla markkinoidaan myös seuraa, vahvistetaan seurahenkeä porukan sisällä ja pyritään hankkimaan tuotetta tietoa Kokkolan ripeästä kehityksestä, perustelivat Eero ja Matti sekä kertoivat toiminnan jatkuvan ja uusi kohdekin on jo syksyksi sovittu. Pojat heittivät pallon myös nuoremmille KPV:n pelaajapolville ja kysyvätkin, että löytyykö ’60–70 -lukujen pelaajamassasta innostusta vastaaviin kokoontumisiin. Muistelemista pelivuosi- varmaan riittää ja kokoontumisille saattaisi löytyä aivan jokin toinen kimmoke kuin mitä on Pappakerholla. Kyse on lähinnä aloitteen tekijöistä, mutta eihän polvi voi olla pojasta huonompi vaikka pallo ei olisikaan leluna.